## Behold he says; 'and this'

הרי הוא אומר וזאת –

## **OVERVIEW**

מדיים argues; if when he spread out the goring (in three days) he is הייב , so he is certainly הייב if he concentrated the goring (in one day). The הייב challenged this from a דבה who only becomes a זבה גדולה if she saw three היינ in three days, but not in one day. ר"מ responded that by a זבה there is a specific limitation, for the עוספות writes וזאת תהיה three days. תוספות מחוספות in three days. חוספות מחוספות there is a specific limitation.

-----

asks: תוספות

מוספות answers:

ר"מ לומר דהכי קאמר דהתם גלי קרא דלא שייכא התם סברא של קירוב וריחוק $^{3}$  And one can say; that this is what ר"מ said, that only there by זבה did the פסוק of reveal to us that she is not a זבה if she saw all the ראיות in one day, since the logic of close together or far apart is not applicable there by זבה -

שאין שם הטעם תלוי משום דמוחזקת בכך רואה - for there by זבה the reason why she is טמא after three times is not dependent on the assumption that because she saw three times she is presumed to see זיבה

 $^{1}$  גויקרא (מצורע) טו,ג.

<sup>&</sup>lt;sup>2</sup> The הואח' by writing 'וואח' is teaching us a general rule that there is no validity to the ק"ר that if something is effective over a longer period of time, it should certainly be effective over a shorter period (but rather that perhaps the opposite is true that ריחק is more effective than קירב (קירב that פוצע by). Therefore we can prove from this limitation by זבה that elsewhere (like by אור המועד we do not say דיה קירב לא כ"ש we do not say דיה קירב לא כ"ש.

<sup>&</sup>lt;sup>3</sup> The logic of the דיהק וקירב קייר הייחק וקירב is not applicable at all by תוספות and תוספות continues to explain. The purpose of the מיעוט וזאת is not to discredit the logic of the תוספות assumed in the question [see footnote # 2]), but rather since we find that a מטמא בראיות at is איי העומ העומאה בראיות and is a should also be מטמאה בראיות since there is the מיקש of לזכר ולנקבה (there is the איי המועד of the is a propriate (like by שור המועד of the mains. See footnote # 4.

continually -

אלא דגזירת הכתוב הוא דבשלשה ימים היא זבה -

But rather this is a decree of the תורה that if she sees in three days she is a זבה - זבה אליהו ויאמר ודאי לא תראה $^5$  עוד:

Even if אליהו will come and say she will no longer see דם זיבות.

## **SUMMARY**

The logic of שייב קירב ריחק חייב applicable by שור המועד but not by a זבה.

## THINKING IT OVER

- 1. How do we find the explanation of תוספות (that קירב וריחק is not applicable by a "ר הרי הוא אומר וזאת', who 'merely' said, 'הרי הוא אומר וזאת'?!
- 2. תוספות seemingly proves that a ז' is not ממאה since she is מחזקת to see, because she will be ממאה even if אליהו הנביא will testify that she will see no longer. Seemingly מוספות could have proven his point differently. Once a ג' ראיות she is a ז' נקיים and will not become שהורה until she has בג' ימים this rule does not change whether she sees after the first three days or not. It is therefore evident that we are not looking at the future (that she is considered מוחזקת because her future matter. However by a שור המועד after he becomes a מוחזק מוחזקת for each subsequent ונגיחה חזקה בנגיחות בנגיחות the pays a מוחזק בנגיחות בנגיחות המועד. therefore there is logic to the ז', since he is מוחזק בנגיחות המועד.

<sup>&</sup>lt;sup>5</sup> See 'Thinking it over' # 2.

<sup>&</sup>lt;sup>6</sup> See footnote # 4.

<sup>&</sup>lt;sup>7</sup> See אוער מהרשי דחלמוד # 18

<sup>&</sup>lt;sup>8</sup> See footnote # 5.

 $<sup>^9</sup>$  If she sees after the first three יאיות there is no change in her status, except that the ז' נקיים are postponed.